

به نام یکتا خدای هستی بخش عالم هستی

مرگ

مرگ انسان یکی از بزرگترین رموزات خلقت است و گفته می شود بزرگترین اسرار در مرگ است و مرگ، حالتی دوگانه دارد و یا به شکل جسمی است که با این پدیده انسان جان خود را از دست می دهد و تبدیل به عناصر سازنده می گردد و یا مرگ در معنا می باشد که انسان، در بعد معنا وارد مرحله مرگ می شود اما از نظر ظاهری زنده است. و به طور کلی مرگ ظاهری، زیرمجموعه مرگ معنا می باشد و به علت ناکامی در شناخت خود، کهولت اعضا و یا عوامل دیگر حادث می شود.

جسمیت ظاهری انسان، در وجود مادر شکل می گیرد و عظمت خداوند، در این وجودیت ظاهری امانتی از خود به ودیعه می گذارد که می گوئیم، روح خدا و چنانچه این روح در وجود قرار نگیرد ما شاهد تولدی زنده نخواهیم بود. وجود درونی انسان، همچون صدفی است که دُرّی گران را درون خود جای داده است و ما این صدف را دل و گوهر وجودی را عظمت خداوند، با خصلت ویژه خود می دانیم و هنگامی این جسمیت در جود مادر شکل گرفت این صدف حامل گوهر را خداوند به این جسمیت وارد می کند و انسان متولد می شود و برای هر یک از انسانها، فرصتی داده می شود تا پی به وجود دل بُرده و آنرا بشکافند و آنهایی که موفق می شوند به خودشناسی برسند و گوهر وجودی خود را شناخته و آنرا به حرکت آورند از خود نامی نیک به جای گذاشته اند و این افراد برای دستیابی به این گوهر، در طول زمان زندگی خود، وارد مرحله مرگ می شوند و این مرگ یعنی ترک حالت های تکراری وجود و برقراری مسیری نو، برای زندگی می باشد و آن از بین بردن خواهش های نفسانی و ورود به حالات عرفانی است که این تغییر حالت را از تبدیل شدن خواهش های ظاهری به خواسته های معنوی مرگ و تولدی نوین می باشد یعنی هنگامی، خواسته های ظاهری را به منظور رسیدن به عظمت خداوندی رها می کنیم ما، وارد مرحله مرگ شده ایم و هنگامی عوامل معنوی را بدست می گیریم و هر دم و باز دم به خاطر خداوند صورت گیرد یعنی در تمام لحظه های زندگی به یاد خدا بوده و به خاطر به حرکت آوردن صفت های خاص خداوندی، به خود احساس زنده بودن کنیم این احساس، تولدی جدید در مسیر عظمت خداوند می باشد و در این حالت شما از نو متولد شده اید و اما چنانچه در مسیر خودشناسی و خداشناسی نباشید بستگی دارد تا چه زمان ظرفیت وجودی خود را پر کنید یعنی با چه سرعتی عوامل منفی را به درون راه دهید و ظرفیت وجودی انسان حد و اندازه مشخصی دارد و هنگامی از حد خود تجاوز کرد گوهر وجودی را که حامل موج مثبت است زیر فشار می گذارد و آن را خارج می کند و با خروج این

گوهر، انسان به مرگ وارد می شود پس باید از امواج منفی دوری کرد و همیشه سعی نمود این ظرفیت را خالی نگاه داشت و به جای موج منفی خود را در امواج مثبت رها کرد تا زمان طول عمر طولانی تر شود و انسان باید تلاش کند تا امواج منفی و مثبت را تشخیص داده و از امواج منفی دوری و دنبال موج مثبت باشد.